

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: support@cncd.org.ro

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA nr. 359
din 29.05.2013

Dosar nr: 3740/2013

Petiția nr: 2703/12.04.2013

Petent: N.T.

Reclamată: S.C. Oil Terminal S.A.

Obiect: interdicția de acces în incinta sediului firmei reclamate.

I. Numele, domiciliul și sediul părților

I. 1. Numele și sediul petentei

1.1.1. N.T., ..

I. 2. Numele și sediul reclamatei

1.2.1. S.C. Oil Terminal S.A, Str. ..

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Petentul consideră discriminatoriu modul în care a fost lăsat să intre în sediul reclamatei, după ce s-a pensionat.

III. Citarea părților

3.1. În temeiul art. 20, alin. 4 din **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, cu modificările și completările ulterioare (în continuare **O.G. nr. 137/2000**), s-a îndeplinit procedura de citare.

3.2. Părțile au fost citate pentru data de 21.05.2013 la sediul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării (în continuare C.N.C.D.).

3.3. La audierile din data de 21.05.2013 s-a prezentat petentul.

IV. Susținerile părților

4.1. Susținerile petentei

4.1.1. Petentul, prin petiția înregistrată la C.N.C.D. cu **nr. 2703/12.04.2013** arată următoarele:

- la data de 25.02.2013 s-a pensionat;
- la data de 07.03.2013 s-a prezentat la sediul firmei la care a lucrat, dorind să depună la secretariat o cerere;
- nu i s-a permis accesul decât cu pază;
- au intrat în acest timp în incinta firmei persoane fără a se legitima.

4.2. Susținerile reclamatei

4.2.1. Reclamata nu a comunicat niciun punct de vedere.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. Colegiul director constată că petentul invocă ca și discriminare legitimarea lui la intrarea în firma reclamată, iar în absența unei legitimații, „escortarea” lui în incinta firmei.

5.2. **Ordonanța de Guvern nr. 137/2000 privind combaterea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată (în continuare **O.G. nr. 137/2000**) la art. 2 alin. 1 prevede: *„Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.”*

5.3. Astfel se poate considera discriminare

- o diferențiere
- bazată pe un criteriu
- care atinge un drept.

5.4. În conformitate cu jurisprudența CEDO în domeniu, diferența de tratament devine discriminare atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă *„trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nicio justificare obiectivă sau rezonabilă”*. CEDO a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele

între situații analoage sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate (ex.: **Fredin împotriva Suediei**, 18 februarie 1991; **Hoffman împotriva Austriei**, 23 iunie 1993, **Spadea și Scalabrino împotriva Italiei**, 28 septembrie 1995, **Stubbings și alții împotriva Regatului Unit**, 22 octombrie 1996).

5.6. Colegiul director constată că legitimarea persoanelor care intră în incinta unei firme și conducerea persoanelor care nu posedă o legitimație în interiorul firmei nu reprezintă o diferențiere, întrucât persoanele care sunt angajate nu sunt în situație comparabilă cu persoanele care nu au această calitate, în ceea ce privește accesul liber în incinta unei firme.

5.7. Totodată Colegiul director constată că petentul nu a probat un tratament excesiv, care putea duce la încălcarea dreptului la demnitate.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, cu modificările ulterioare, cu unanimitatea membrilor prezenți la ședință

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Legitimarea și conducerea petentului în incinta firmei reclamate, la care nu avea calitate de angajat, nu reprezintă discriminare conform art. 2 al **O.G. nr. 137/2000**;

2. Petentul nu a probat o faptă ce ar fi afectat dreptul lui la demnitate, conform art. 20 alin. 6 al **O.G. nr. 137/2000**;

3. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii: —

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată în termenul legal de 15 zile potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ** la instanța de contencios administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

BERTZI TEODORA – Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

JURA CRISTIAN – Membru

PANFILE ANAMARIA – Membru

STANCIU CLAUDIA SORINA – Membru

VASILE ALEXANDRU VASILE – Membru

Data redactării: 11.06.2013

Notă: Hotărârile emise de Colegiul director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit **O.G. nr 137/2000** și **Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

Red.: H. I.